ఈ వారం కథ

కళ్యాణం-కమనీయం!

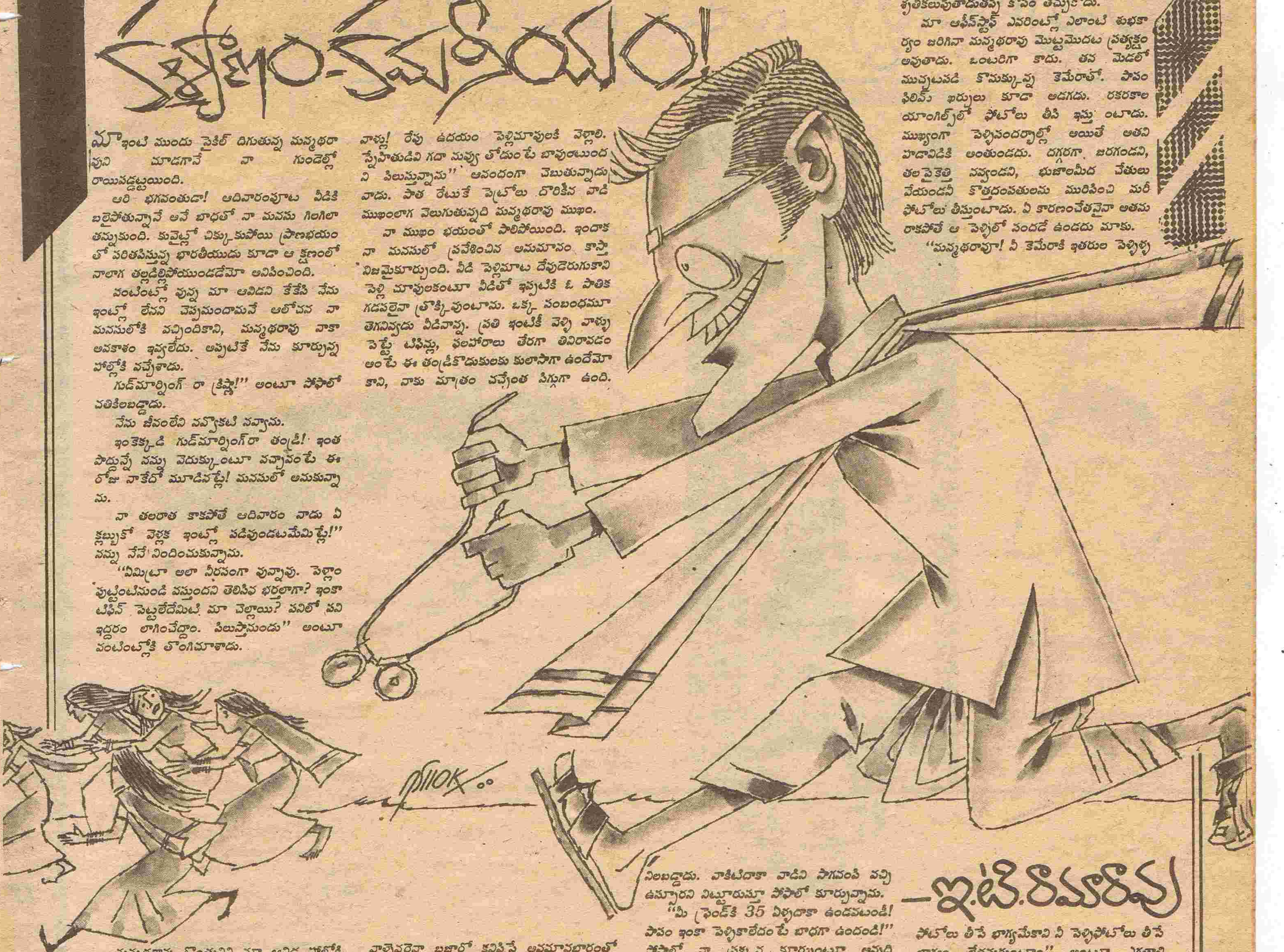

మా ఇంటి ముందు సైకిల్ దిగుతున్న మన్మథరావుని చూడగానే నా గుండెల్లో రాయిపడ్డట్టయింది.

అరి భగవంతుడా! ఆదివారంపూట వీడికి బలైపోతున్నానే అనే బాధతో నా మనసు గిలగిలా తన్నుకుంది. కువైట్లో చిక్కుకుపోయి ప్రాణభయంతో పరితపిస్తున్న భారతీయుడు కూడా ఆ క్షణంలో నాలాగ తల్లడిల్లిపోయుండడేమో అనిపించింది.

వంటింట్లో వున్న మా ఆవిడని కేకేసి నేను ఇంట్లో లేనని చెప్పమందామనే ఆలోచన నా మనసులోకి వచ్చిందికాని, మన్మథరావు నాకా అవకాశం ఇవ్వలేదు. అప్పటికే నేను కూర్చున్న హాల్లోకి వచ్చేశాడు.

గుడ్‌మార్నింగ్ రా క్రిష్నా!'' అంటూ సోఫాలో చతికిలబడ్డాడు.

నేను జీవంలేని నవ్వొకటి నవ్వాను.

ఇంకెక్కడి గుడ్‌మార్నింగ్‌రా తండ్రీ! ఇంత పొద్దున్నే నన్ను వెదుక్కుంటూ వచ్చావంటే ఈ రోజు నాకేదో మూడినట్లే! మనసులో అనుకున్నాను.

నా తలరాత కాకపోతే ఆదివారం నాడు ఏ క్లబ్బుకో వెళ్లక ఇంట్లో పడివుండటమేమిట్లే!'' నన్ను నేనే నిందించుకున్నాను.

"ఏమిట్రా అలా నీరసంగా వున్నావు. పెళ్లాం పుట్టింటినుండి వస్తుందని తెలిసిన భర్తలాగా? ఇంకా టిఫిన్ పెట్టలేదేమిటి మా చెల్లాయి? పనిలో పని ఇద్దరం లాగించేద్దాం. పిలుస్తానుండు'' అంటూ వంటింట్లోకి తొంగిచూశాడు.

మన్మథరావు గొంతువిని మా ఆవిడ హాల్లోకి రానేవచ్చింది. వాడిని చూసి పలకరింపుగా నవ్వింది.

"ఏమిటమ్మా నువ్వు? పదవుతున్నా వీడికింకా టిఫిన్ పెట్టకపోతే ఎలా చెప్పు! వాడి ముఖం చూశావా ఎలా వుందో! వెళ్లి రెండు ప్లేట్లు పట్టుకురా! ఏమైనా సాయం అవసరమైతే చెప్పు దూకేస్తాను వంటింట్లోకి '' అన్నాడు.

మా ఆవిడ ముసి ముసిగా నవ్వింది.

"మీ ఫ్రెండ్ ఎనిమిదింటికే టిఫిన్ చేసేసారన్నయ్యా! మీకు తెస్తానుండండి'' అంటూ వంటింట్లోకి వెళ్లింది.

ఏమాటకా మాట చెప్పుకోవాలి. మా ఇంట్లోనే కాదు. ఏ స్నేహితుడింటికి వెళ్లినా ఆ కుటుంబంతో ఇట్టే కలిసిపోతాడు మన్మథరావు. మంచి మాటకారి, స్నేహశీలుడు. ఎవరికి ఎలాంటి అవసరం వచ్చినా నేనున్నానంటూ ముందుకొస్తాడు. అందుకే వాడ్ని అందరూ ఇష్టపడతారు.

"అతిథిమర్యాదలనేవి ఆడవాళ్లు మీ ఆవిడ దగ్గర చూసి నేర్చుకోవాలిరా కృష్ణా! ఏవేళప్పుడు వచ్చినా ఖాళీకడుపుతో పంపదుగదా! నాకు పెళ్లయ్యాక ఒక వారంరోజులపాటు మా ఆవిడను మీ ఇంట్లో వుంచేస్తాను. ఎంచక్కా అతిథిమర్యాదలన్నీ నేర్చేసుకుంటుంది'' అన్నాడు మన్మథరావు.

"ఆ వంకతోనైనా కనీసం ఓవారంరోజులు మీ ఇద్దరి తిండి ఖర్చు మా నెత్తిన రుద్దాలనా తండ్రీ!'' అనుకున్నాను.

వసంత టిఫిన్ ప్లేటు, మంచి నీళ్లగ్లాసు మన్మథరావు ముందున్న టీపాయ్ మీద పెట్టింది. ప్లేట్లో వేడి వేడి ఉప్మా చూడగానే మరో ఆలోచన లేకుండా ఆ ప్లేటు ఖాళీచేసే ప్రయత్నంలో పడ్డాడు మన్మథరావు.

వాడు టిఫిన్ తినటం పూర్తయ్యాక వసంత టీ తీసుకొచ్చి మా ఇద్దరికీ చెరొక కప్పు అందించింది.

రేపు నువ్వు శలవు పెట్టాలిరా కృష్ణా! టీ త్రాగుతూ హఠాత్తుగా అన్నాడు మన్మథరావు.

నా చెయ్యి వణికింది. కప్పు ఒలికి టీ చొక్కామీద పడుతుందనే భయంతో రెండు చేతులతో పట్టుకున్నాను టీ కప్పును. ఏదో అనుమానం నా మనసులో ప్రవేశించి భయంతో వెన్నెముకను జలదరింప చేస్తుండగా వాడివంక దీన్నముఖం వేసుకుని చూశాను.

"శ్రీకాళహస్తిలో ఒక సంబంధం చూశార్రా మా వాళ్లు! రేపు ఉదయం పెళ్లిచూపులకి వెళ్లాలి. స్నేహితుడివి గదా నువ్వు తోడుంటే బావుంటుందని పిలుస్తున్నాను'' ఆనందంగా చెబుతున్నాడు వాడు. పాత రేటుకే పెట్రోలు దొరికిన వాడి ముఖంలాగ వెలుగుతున్నది మన్మథరావు ముఖం.

నా ముఖం భయంతో పాలిపోయింది. ఇందాక నా మనసులో ప్రవేశించిన అనుమానం కాస్తా నిజమైకూర్చుంది. వీడి పెళ్లిమాట దేవుడెరుగుకాని పెళ్లి చూపులకంటూ వీడితో ఇప్పటికి ఓ పాతిక గడపలైనా త్రొక్కివుంటాను. ఒక్క సంబంధమూ తెగనివ్వడు వీడినాన్న. ప్రతి ఇంటికీ వెళ్ళి వాళ్ళు పెట్టే టిఫిన్లు, ఫలహారాలు తేరగా తినిరావడం అంటే ఈ తండ్రీకొడుకులకు కులాసాగా ఉందేమో కాని, నాకు మాత్రం చచ్చేంత సిగ్గుగా ఉంది. వాళ్లెవరైనా బజార్లో కనిపిస్తే అవమానభారంతో తలదించుకునేవాడిని.

"భలే సంబంధాన్ని వెనకేసుకొచ్చావుగదయ్యా క్రిష్ణారావ్!'' అని వాళ్ళు నన్ను నిలదీసి అడుగుతున్నట్లు ఫీలయ్యేవాడిని.

మళ్ళీ రేపు పెళ్ళిచూపులా!

వీల్లేదు. నావల్లకాదు. రానని చెప్పెయ్యాలి. అంత్యనిష్ఠూరం కంటే ఆది నిష్ఠూరమే నయం. ఆ ఆడపిల్లల ఆక్రోశం, వాళ్ళ తల్లిదండ్రుల శాపనార్థాలు భరించడంకంటే వీడిదగ్గర నిందలు పడినా తప్పులేదు.

"రేపు సెలవు పెట్టడం కుదరదే! మన చీఫ్ అకౌంటెంట్‌గారు రేపు రికార్డ్ ఇన్‌స్పెక్షన్ చేయాలంటున్నారుగదా! అందుకని వేరే మరెవ్వరినైనా పిలుచుకువెళ్ళరా మన్మథరావూ! ఈసారికి నన్ను వదిలెయ్యి. దీనంగా ముఖం పెట్టి అన్నాను. కనీసం అలాగైనా వదిలేస్తాడేమోనని నా ఆశ.

అంత సులభంగా వదిలితే వీడు మన్మథరావు ఎందుకవుతాడు!

"అదే నీ అబ్జెక్షన్ అయితే సమస్య పరిష్కారం అయినట్లేరా. ఎందుకంటే రేపు ఆయన ఆఫీసుకి రాడు. ఎల్లుండి వాళ్ళమ్మాయి మాధవికి పెళ్ళిచూపులు. ఇందాకే స్టేషన్‌కి వెళ్ళి వాళ్ళందరికీ టికెట్స్ కూడా రిజర్వ్ చేయించి వచ్చాను'' సంతోషంగా చెప్పాడు.

ఇక తప్పించుకోవడం నా తరం కాదనిపించింది.

"చూడబోతే వీడికి నా పెళ్ళికావడం ఇష్టం లేనట్లుంది చెల్లాయ్. ఎలా అడ్డంకులు చెబుతున్నాడో చూడు'' వసంతతో అన్నాడు. ఆ క్షణంలో 'వాడి ముఖం చూస్తే ఎవరికైనా జాలివేసేలావుంది.

వసంత కోపంతో నావైపు చూసింది.

"మరీ అంత బతిమాలించుకుంటారెందుకండీ! వెళ్ళిరండి. ఒక్కరోజు ఆఫీసుకి సెలవు పెడితే కొంపలేం మునగవులెండి. పాపం అన్నయ్యగారు ఎంత ఫీలవుతున్నారో మీరు రాననేసరికి'' వాడిని సపోర్టు చేస్తూ అన్నది వసంత.

ఇక తిరుగేముంది.

మనసులోని బాధను ముఖంలో కనిపించకుండా జాగ్రత్తపడుతూ "అలాగేలేరా! వెళదాం.'' అన్నాను. వాడి ముఖం చేటంతయింది.

"అయితే ఉదయం ఆరింటికంతా రెడీగా వుండు. నేను వచ్చేస్తాను'' అంటూ లేచి నిలబడ్డాడు. వాకిటిదాకా వాడిని సాగనంపి వచ్చి ఉస్సూరని నిట్టూరుస్తూ సోఫాలో కూర్చున్నాను.

"మీ ఫ్రెండ్‌కి 35 ఏళ్ళదాకా ఉండవటండీ! పాపం ఇంకా పెళ్ళికాలేదంటే బాధగా ఉందండీ!'' సోఫాలో నా ప్రక్కన కూర్చుంటూ అన్నది వసంత.

"ఆ బాధ మా అందరికీ ఉంది వసంతా! పాపం వాడికి కూడా పెళ్ళిచేసుకోవాలనే ఆరాటం. కాని వాళ్ళనాన్న మహామూర్ఖుడు. మొండిమనిషి. డబ్బు దగ్గర చాలా గట్టిపిండం. మొన్నటిదాకా వీడి చెల్లెలికి పెళ్ళికాలేదని, అదయితే తప్ప వీడి పెళ్ళిమాట తలపెట్టేదిలేదని భీష్మించుకు కూర్చున్నాడు. తీరా అదికాస్త జరిగి అడ్డంకి తీరిపోయిందని అనుకున్నాం. ఇప్పుడేమో కట్నందగ్గర పేచీలు. కూతురికిచ్చిన కట్నం, వీడి చదువుకి ఖర్చయిన డబ్బు అంతా కలిపి రెండులక్షలదాకా కట్నం గుంజాలని ఆయన ఆశ. ఆ దెబ్బతో ఏదీ కుదరడంలేదు. ఆయన ఏమాత్రం పట్టువిడుపు ప్రదర్శించకపోవడంతో వీడికి వయసు పెరిగిపోతున్నదేకాని ఏ ఒక్క సంబంధమూ కుదరడంలేదు. వీడేమో పితృభక్తి పరాయణుడు. తండ్రి గీచిన గీటు దాటడు. తండ్రికి ఇష్టంలేకుండా ఏదీ చేసే ధైర్యం లేదు. వాడి ముఖాన కళ్యాణరేఖ ఉందో లేదో!'' నిట్టూరుస్తూ అన్నాను.

"మీ ఆఫీసులో చాలామంది పెళ్ళికాని అమ్మాయిలు ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారుకదా! పోనీ వాళ్ళలో ఎవరినైనా ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకోలేకపోయాడా!'' వసంత అడిగింది.

"ఆ ముచ్చటా అయింది. సహజంగా వీడు చాలా క్లోజ్‌గా తిరిగే మనిషి. ఆడ, మగ అందరితోనూ చనువుగా ఉంటాడు. వీడి మంచితనం, అమాయకత్వం చూసి రాగిణి అనే ఒక అమ్మాయి వీడిని ప్రేమించింది. ఆ విషయం తెలుసుకున్న మేము వాళ్లిద్దరికీ పెళ్ళి జరిపిస్తే మంచిదని ఆలోచించాం. అయితే ఈ విషయం ఆ ముసలాయనకి ఎలా తెలిసిందో ఏమోకాని ఆ అమ్మాయి ఇంటికెళ్ళి నానాగలభా చేశాడు. దాంతో వాళ్ళన్నయ్య బెదిరిపోయి చెల్లెలిని గుంటూరు బ్రాంచికి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించి ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు.''

నా మాటలు విన్న వసంత "పాపం!'' అని సానుభూతి ప్రదర్శించి వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది. నా మటుకు నాకు కనీసం రేపు చూడబోయే ఆ సంబంధమైనా సెటిల్ అయి, మన్మథరావు ఒకింటివాడు అయితే బావుండునని అనిపించింది. నిజానికి మన్మథరావు చాలా మంచివాడు. ఎప్పుడూ నవ్విస్తూ నవ్వుతూ ఉంటాడు. ఇన్నేళ్ళొచ్చినా తనకింకా పెళ్ళికాలేదని మిత్రులు ఎంతగా ఎగతాళి చేస్తున్నా, తన మీద జోక్స్ వేసి నవ్వుకుంటున్నా ఏదీ సీరియస్‌గా తీసుకోడు. తనూ మా నవ్వులతో శృతికలుపుతాడుతప్ప కోపం తెచ్చుకోడు.

మా ఆఫీస్‌స్టాఫ్ ఎవరింట్లో ఎలాంటి శుభకార్యం జరిగినా మన్మథరావు మొట్టమొదట ప్రత్యక్షం అవుతాడు. ఒంటరిగా కాదు. తన మెడలో ముచ్చటపడి కొనుక్కున్న కెమేరాతో. పాపం ఫిలిమ్ ఖర్చులు కూడా అడగడు. రకరకాల యాంగిల్స్‌లో ఫోటోలు తీసి ఇస్తుంటాడు. ముఖ్యంగా పెళ్ళిసందర్భాల్లో అయితే అతని హడావిడికి అంతుండదు. దగ్గరగా జరగండని, తల పైకెత్తి నవ్వండని, భుజాలమీద చేతులు వేయండనీ కొత్తదంపతులను మురిపించి మరీ ఫోటోలు తీస్తుంటాడు. ఏ కారణంచేతనైనా అతను రాకపోతే ఆ పెళ్ళిలో సందడే ఉండదు మాకు.

"మన్మథరావూ! నీ కెమేరాకి ఇతరుల పెళ్ళిళ్ళ ఫోటోలు తీసే భాగ్యమేకాని నీ పెళ్ళిఫోటోలు తీసే భాగ్యం లేదనుకుంటాం'' అంటూ ఎగతాళి పట్టించేవాళ్ళం.

"ఇప్పటికి దాదాపు వంద పెళ్ళిళ్లకు హాజరై ఉంటావుకదరా. కనీసం ఆ పుణ్యం ఫలితంగానైనా నీకింకా కళ్యాణయోగం రాలేదేమిట్రా'' అని దెప్పిపొడిచేవాళ్ళం.

"మీ నాన్న అడిగిన రెండులక్షల కట్నం ఇచ్చే సంబంధం ఒకటుందోయ్. అయితే అమ్మాయికిప్పుడు మూడోనెల. పోనీ సెటిల్ చేయమంటావా చెప్పు!'' అని హాస్యమాడేవాళ్ళం.

పాపం వెర్రి నాగన్న! దేనికీ చలించడు. నిగ్రహం కోల్పోడు. ముఖంమీది చిరునవ్వు తొలగిపోనీడు. నవ్వేసి ఊరుకుంటాడు అంతే.

"అసలు మన్మథరావు అనే పవర్‌ఫుల్ పేరు పెట్టుకొని నువ్వింకా బ్రహ్మచారిగా ఉండిపోవటం నీకే కాదు ఆ మన్మథుడికే అవమానం. కనీసం ఆ పేరైనా మార్చుకొని తగలడు'' అని తిట్టినప్పుడు మాత్రం బిక్కమొహం వేసేవాడు.

"మా తాతగారి పేరు రా ఇది. మా బామ్మ ముచ్చటపడి పెట్టుకుంది. దీన్ని మారిస్తే మా నాన్న చంపేస్తాడు'' అనేవాడు జాలిగా. 'అయ్యో' అనిపించేది మా అందరికీ!

ఒకసారి తమాషా అయిన సంఘటన జరిగింది. మా బ్రాంచికి కొత్తగా ట్రాన్స్‌ఫర్ అయి వచ్చిన జనరల్ మానేజర్ స్టాఫ్‌ను టీకని చెప్పి ఇంటికి ఆహ్వానించాడు. భార్యను, పిల్లలను అందరికీ పరిచయం చేస్తున్నాడు. ఓ పిల్లలు మన్మథరావును చూసి ,

ఈ తాతయ్యగారు కూడా మీ ఆఫీసులోనే పని చేస్తుంటారా డాడీ!'' అని వాళ్లనాన్నను అడిగారు. ఆయన వాళ్లను మందలించి "అంకుల్!'' అని పరిచయంచేశాడు. ఆ క్షణంలో మాకైతే ఎంతో బాధనిపించింది. లేడీ స్టాఫ్ కూడా వుండటంతో వాడు ఎంత ఫీలయ్యాడోనని అనుకున్నాం. కాని దాన్ని కూడా వాడు స్పోర్టివ్‌గా తీసుకుని నవ్వులతో గడిపేశాడు.

నిజానికి వాడి వయసు నలభై దగ్గరపడుతున్నది. జుట్టు తెలుపురంగులోకి తిరుగుతూ వుంది. వయసు ప్రభావమో, మనసులోదిగులో కాని కళ్ల లోతుకుపోయాయి. బుగ్గలు సలచబడ్డాయి.

"పాపం! మన్మథరావ్!'' అనుకుంటూ లేచి

— ఇ.టి.వి.రామారావు

(మిగతా 12వ పేజీలో)

21/4/91 3

టెలివిజన్

షూటింగ్‌లో లీనమైన శుభాంకర్ ఘోష్

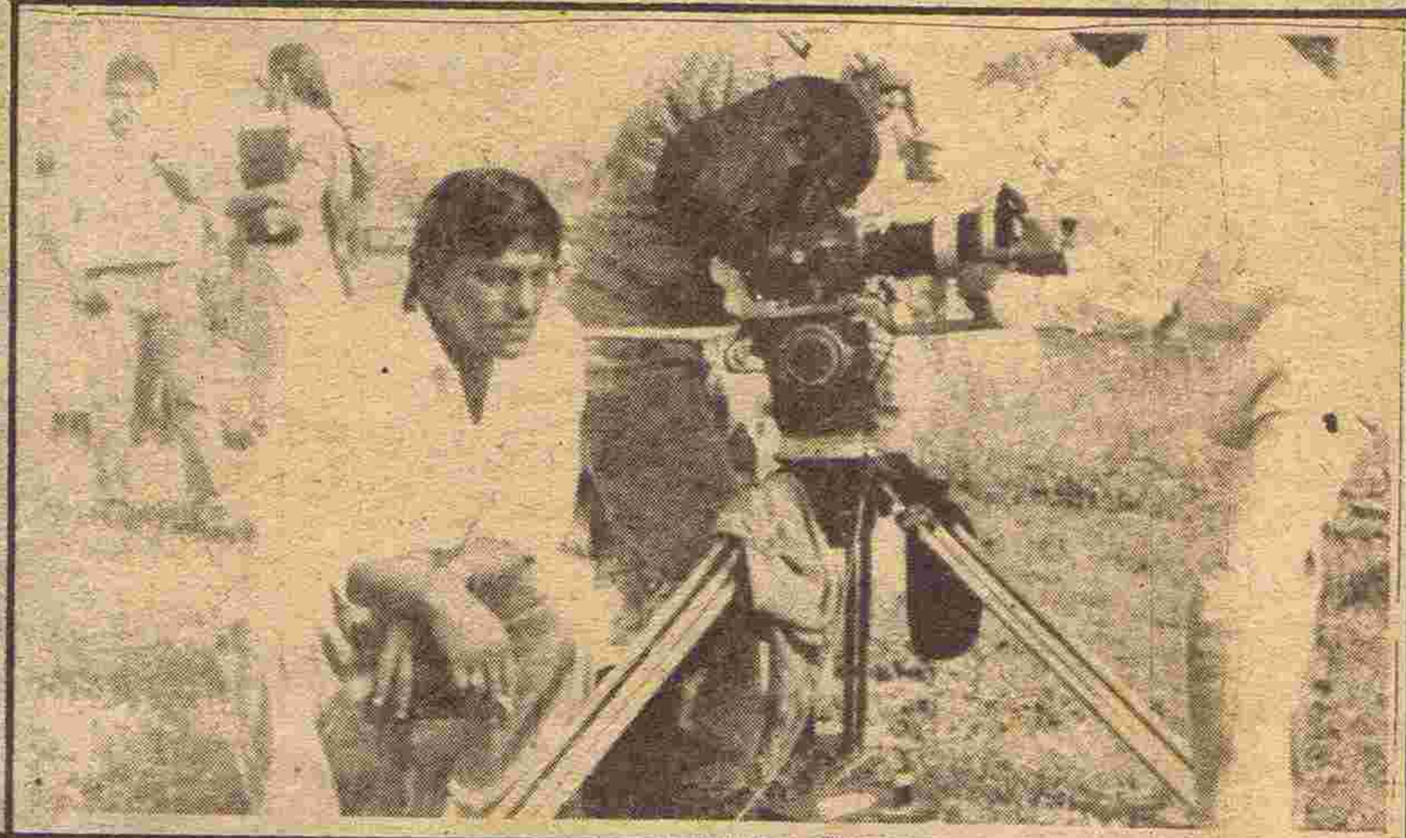

'యుగాంతర్' షూటింగ్‌లో కళాకారులకు సూచనలిస్తున్న శుభాంకర్ ఘోష్

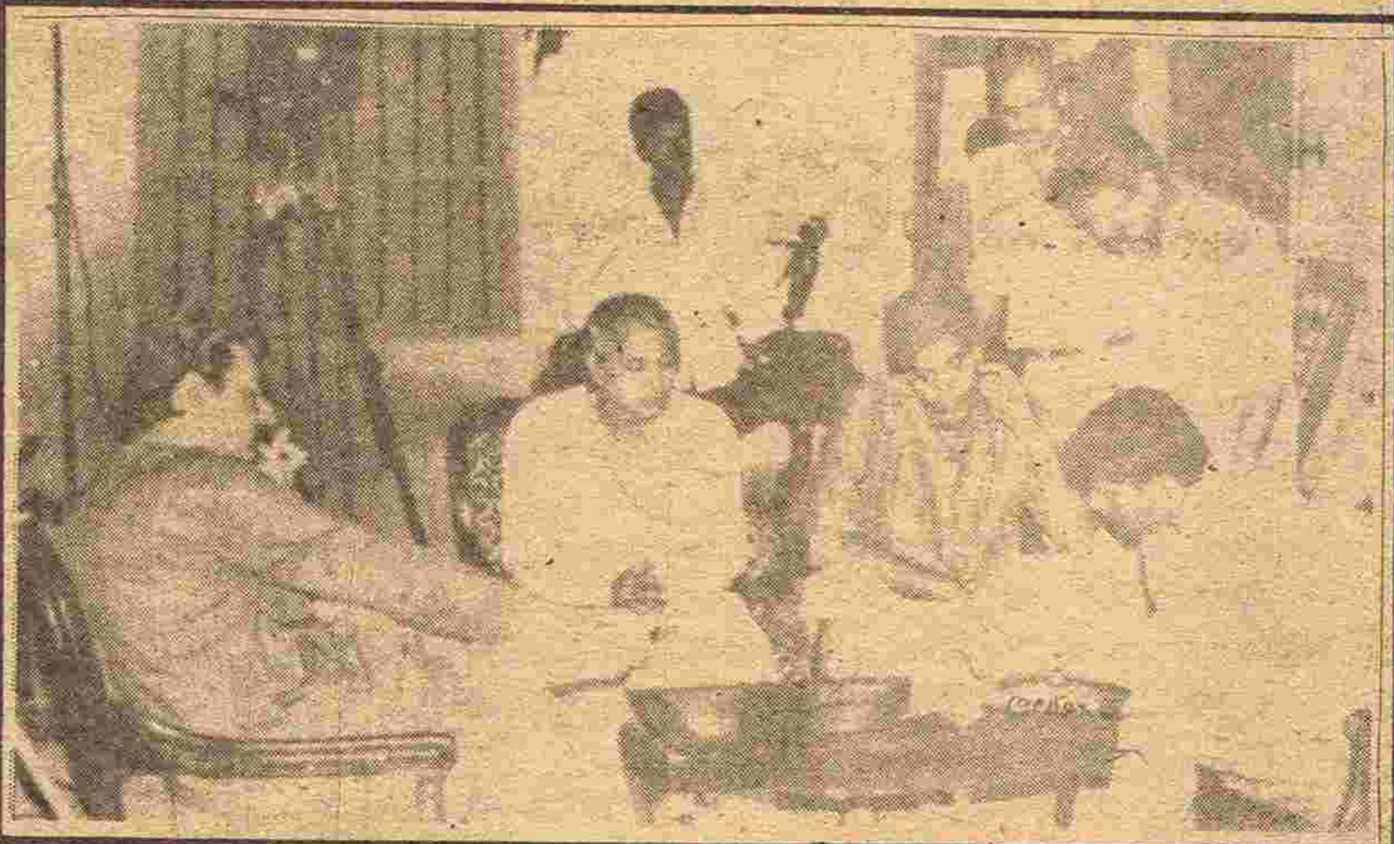

శుభాంకర్‌కు శుభమస్తు!

అతి సామాన్యంగా కనిపిస్తూ అంగరితో కలిసిమెలిసి ఉంటూ పబ్లిసిటీ కోసం ప్రాకులాడకుండా ఉండే వ్యక్తుల్లో శుభాంకర్ ఘోష్ ఒకడు. ఇటీవలే ఈయన దర్శకత్వం వహించిన 39 ఎపిసోడ్‌ల 'యుగాంతర్' సీరియల్ ప్రసారం పూర్తయింది. ఈ సీరియల్‌ను ప్రేక్షకులు బాగా ఆదరించారు.

ఇపుడు శుభాంకర్ 'హో ఖోక్దీ' టెలీఫిలింను నిర్మిస్తూ దర్శకత్వం వహిస్తున్నాడు. 'నిష్కృతి' అనే సీరియల్‌ను కూడా స్వంత దర్శకత్వంలో నిర్మిస్తున్నాడు.

చిత్రసీమతో ఇతని అనుబంధానికి కారణం స్వీడన్‌కు చెందిన సుప్రసిద్ధ దర్శకుడు ఇగ్‌మార్ వార్గ్ అని చెప్పుకోవచ్చు. శుభాంకర్ ఈయన దర్శకత్వం వహించిన ఏడు చిత్రాలను చూసి ఎంతో ప్రభావితుడై పోయాడు.

తరువాత దర్శకుడు కావాలనే కోరికతో దర్శకత్వంకు సంబంధించిన పుస్తకాలన్నింటినీ వెతికి వెతికి తిరగేశాడు. ఆ తరువాత పూనా ఫిలిం ఇనిస్టిట్యూట్‌లో చేరి దర్శకత్వం ఫీల్డులో శిక్షణ పొందాడు. డిప్లొమా కూడా తీసుకున్నాడు.

ఆ తరువాత శుభాంకర్ బాసు చటర్జీకి అసిస్టెంట్‌గా పనిచేయసాగాడు. భూల్ భలయ్యా, విల్లగీ, ప్రేమ్ వివాహ్, ఖట్టామీఠాలాంటి చిత్రాల దర్శకత్వంలో మునిగిపోయాడు. అప్పుడే ఈయన దర్శకత్వం వహించి చిన్ననిడివి చిత్రానికి (కేజీజ్) ఓవర్ హౌజన్ ఫిల్మోత్సవ్‌లో అవార్డును కూడా అందజేశారు.

అంతకుముందే ఈయన 'ఎండ్ ఆఫ్ ది గేమ్' అనే చిన్న చిత్రానికి కూడా దర్శకత్వం వహించాడు. ఫిల్మ్ డివిజన్‌వారు దీన్ని ఆరువందల ప్రింట్లను తీసి దేశమంతటా పంచివేశారు.

బుల్లితెర విషయానికొస్తే మొట్ట మొదటిసారిగా 'డాంసెస్ ఆఫ్ ఇండియా' సీరియల్‌ను తీశాడు. అయిదు ఎపిసోడ్‌లున్న ఈ సీరియల్‌కు తానే దర్శకత్వం వహించాడు.

అంతకుముందు శుభాంకర్ 'రిస్తేనాతే' అనే సీరియల్‌ను కూడా తీశాడు. పదమూడు ఎపిసోడ్‌లున్న ఈ సీరియల్‌లో నవీన్ నిశ్చల్, దీపికా, నందితాఠాకూర్ లాంటి కళాకారులు నటించారు. ఈ సీరియల్‌ను ప్రేక్షకులు ఎంతగానో ఆదరించారు.

శుభాంకర్ 'వృద్ధాశ్రమ్' అనే టీవీ చిత్రాన్ని కూడా తీశాడు. ఇపుడు శుభాంకర్ నానాపాటేకర్‌తో సుధాకర్ బోకాడే తీస్తున్న 'ప్రహార్' చిత్రానికి దర్శకత్వం వహిస్తున్నాడు.

— ఎ.పండరీనాథ్

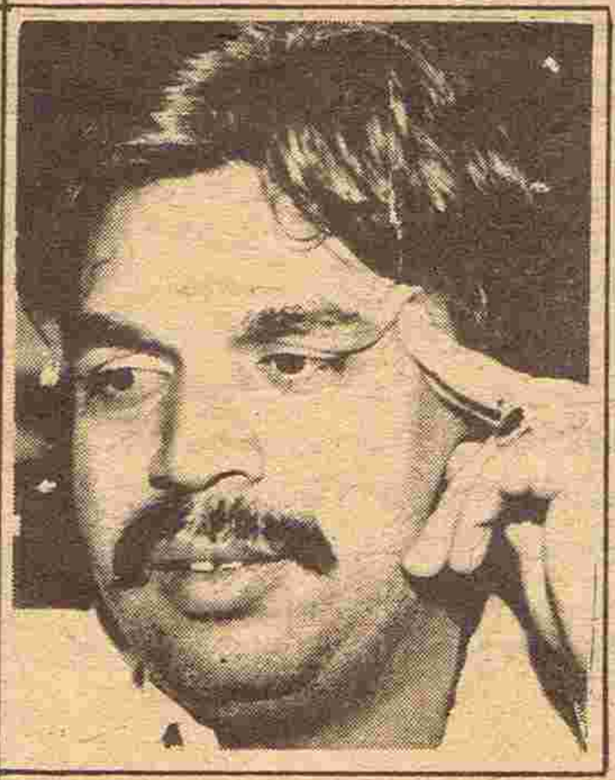

భూపాల్ నటనకి 'దాసరి అవార్డు'

'నేను నంది అవార్డుల జూరీలో ఉండివుంటే 'కొమరం భీమ్'గా నటించిన భూపాల్ రెడ్డికి ఉత్తమ నటుడు అవార్డు ఇవ్వాలని పోరాడివుండేవాణ్ణి!'

ఈ మాటలన్నది శతాధిక చలనచిత్ర దర్శకుడు శ్రీ దాసరి నారాయణరావు. ఎంతో నచ్చితేనే తప్ప చిన్న ప్రశంసని వరమివ్వని దాసరిని ఇంతగా మెప్పించిన నటుడు భూపాల్. నవయువ దర్శకుడు అల్లాణి శ్రీధర్ దర్శకత్వం వహించిన 'కొమరం భీమ్' చిత్రానికి ఇటీవల ఉత్తమ నూతన దర్శకత్వానికీ, ఉత్తమ జాతీయ సమగ్రతా ప్రబోధానికీ రెండు విలువైన నంది అవార్డులు లభించిన సందర్భంగా హైదరాబాద్‌లో జరిగిన ఒక అభినందన సభలో ప్రసంగిస్తూ శ్రీ దాసరి నారాయణరావు 'కొమరం భీమ్'గా కథానాయకుడు భూపాల్ ప్రదర్శించిన హావభావాలనూ, ఆంగికాన్ని బహుధా ప్రశంసించారు. అల్లాణి శ్రీధర్ తెలుగు సినిమానికి అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి ఆర్జించగలడని ఆశించి ఆశీర్వదించారు.

— వీ

వాస్తుశాస్త్ర రహస్యాలు

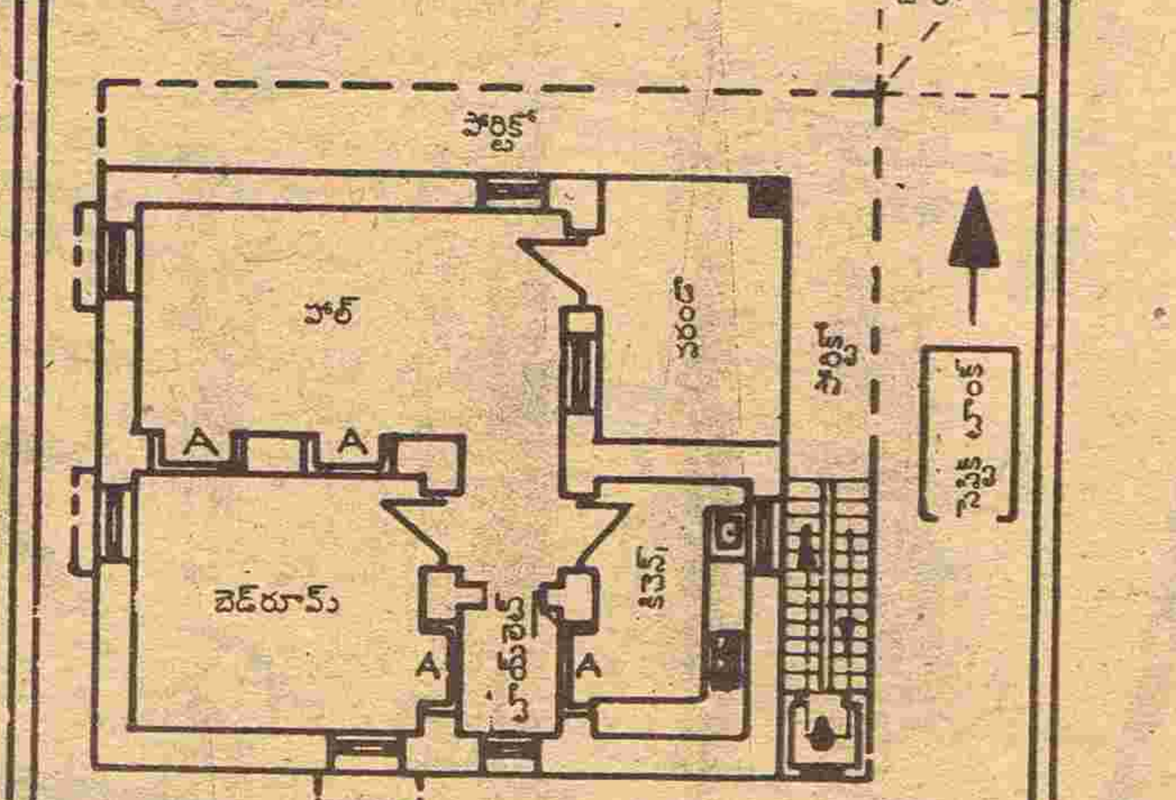

గౌరు తిరుపతిరెడ్డి

ఈ వారం కథ

(10వ పేజీ తరువాయి)

విలుచున్నాను. క్లబ్బుకి వెళదామని తయారు కాసాగాను.

* * *

శ్రీకాళహస్తి రైల్వే స్టేషన్‌లో దిగాం నేను, మన్మథరావు, అతడి తండ్రి శివరామయ్య, మన్మథరావు చెల్లి, బావ.

మమ్మల్ని రిసీవ్ చేసుకోవడానికి పెళ్లికూతురు తమ్ముడు, వాళ్ల బాబాయి స్టేషనుకి వచ్చారు.

పెళ్లికూతురు తమ్ముడు రమేష్! చాలా సరదాకుర్రాడు. గల గలా నవ్వుతూ అందరికీ తనను తాను పరిచయం చేసుకున్నాడు.

"ఇంతకీ మాకు కాబోయే బావగారు ఏమీవ్ పెళ్లికొడుకుని తీసుకురాకుండా పెళ్లి చూపులకు వచ్చారేమిటండీ! శలవు దొరకలేదా ఏమిటి?" అతనడిగిన పశ్నకు ఒక్క క్షణం నిశ్శబ్దం రాజ్యమేలింది. నేను మన్మథరావు ముఖంవంక చూశాను. రక్తం ఇంకిపోయినట్లు తెల్లగా పాలిపోయి వుంది వాడి ముఖం. అలాంటి స్థితిలో మన్మథరావుని ఎప్పుడూ చూసి ఎరుగని నేను కొంచెం భయపడ్డ మాట వాస్తవమే!

వాళ్ల బాబాయి ఆ కుర్రవాడిని దగ్గరికి పిలిచి చెవిలో ఏదో చెప్పాడు. ఆశ్చర్యంతో ఆ కుర్రవాడి ముఖం విప్పారింది. మరుక్షణంలోనే ఆ ముఖంలో చోటుచేసుకున్న తిరస్కారభావాన్ని నేను గమనించకపోలేదు.

పెళ్లిచూపులు పూర్తయ్యాయి. అమ్మాయి బాగానే ఉంది. వీళ్లడిగిన రెండు లక్షల కట్నం ఇవ్వడానికి వాళ్లు సంసిద్ధత వ్యక్తంచేశారు. నాకు సంతోషం వేసింది. ఇన్నాళ్లకి మన్మథరావు ఒక ఇంటివాడు కాబోతున్నందుకు. అయితే ఆ సంతోషం వారంరోజుల తర్వాత నిలవలేదు. అమ్మాయి ఇష్టపడటం లేదంటూ వాళ్లు వ్రాసిన ఉత్తరం చదివి మన్మథరావు కృంగిపోయాడు. నాకు బాధనిపించింది.

ఆ తర్వాత మన్మథరావులో చాలా పరివర్తన గ్రహించాను. ఇదివరకటిలా ఉత్సాహంగా వుండటం లేదు. ఎప్పుడూ ఏదో ఆలోచనల్లో గడపసాగాడు. విషయం అర్థం చేసుకోగలిగాను నేను. వాడి కోసం ఏదైనా చేయాలనిపించింది. ఒక సాయంత్రం మా మిత్రులం నలుగురం కలిసి మా ఇంట్లో సమావేశం అయ్యాం. మన్మథరావు సమస్యను తీవ్రంగా చర్చించి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాం.

మరునటి రోజు నేను, ఇంకో మిత్రుడు కలిసి రాగిణి వాళ్లన్నయ్య పనిచేసే ఆఫీసుకు వెళ్లాము. రాగిణికి ఇంకా పెళ్లి కాలేదని మాకు తెలుసు

"వాళ్ల నాన్న అడిగినంత కాకపోయినా నా చెల్లి పెళ్లి కోసం కొద్దో గొప్పో దాచివుంచాను. ఆనాడైనా వాళ్ల నాన్న మా ఇంటికొచ్చి నానా మాటలు అని గలభాచేసి బెదిరించడంతో నా చెల్లికి అపనింద ఎక్కడ అంటుకుంటుందో అని భయపడి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించానే కాని వాళ్లిద్దరి పెళ్లికి నాకెలాంటి అభ్యంతరంలేదు. అని తేల్చిచెప్పాడు వాళ్ల అన్నయ్య. మా మార్గం సుగమం అవుతున్నందుకు సంతోషం వేసింది. ఆయనే గుంటూరికి టెలిగ్రాం ఇచ్చి రాగిణిని పిలిపించాడు. మన్మథరావుని చేసుకోవటానికి ఇష్టం వ్యక్తంచేసింది రాగిణి.

ఇక విజృంభించాం మేమందరం! ఏర్పాట్లన్నీ చాలా రహస్యంగా పకడ్బందీగా జరిగిపోతున్నాయి.

ఆరోజు రానే వచ్చింది.

చెంగాళమ్మ గుడిలోని కళ్యాణవేదికపై మన్మథరావు, రాగిణిల పెళ్లి జరిగిపోయింది. తండ్రికి తెలియకుండా ఈ పెళ్లి చేసుకోడానికి మన్మథరావుని ఒప్పించడానికి చాలా కష్టపడవలసి వచ్చింది మేము.

వధూవరుల అలంకరణలో ఇంట్లోకి అడుగుపెడుతున్న మన్మథరావుని, రాగిణిని చూసి అగ్గిమీద గుగ్గిలం అయ్యాడు శివరామయ్య. వాళ్ల వెనుకే వస్తున్న మా వాళ్లందరినీ చూసి కొంచెం మెత్తబడ్డాడు. అయినా సరే,

"ఇది అన్యాయం!" ఈ పెళ్లికి నేనొప్పుకోను!" అంటూ రంకెలు వేశాడు.

నేను ఆయన దగ్గరకు వెళ్లాను. నా వెనుకే

వచ్చాడు రాగిణి అన్నయ్య.

"చూడండి శివరామయ్యగారూ! మీరు ఒప్పుకున్నా, ఒప్పుకోకపోయినా ఈ పెళ్లి జరిగిపోయింది. ఇక దీన్ని కాదనే శక్తి మీకులేదు. కట్నం కోసం కొడుకులకు వయసుమీరిన బ్రహ్మచారులుగా తయారుచేస్తున్న మీ లాంటి వాళ్లకి ఇదే సరైన గుణపాఠం. అంత మాత్రాన మీకు అన్యాయం జరిగిపోయిందని మీరు చింతించవలసిన పనిలేదు. రాగిణి పెళ్లికోసం దాచివుంచిన డబ్బుతో వాళ్లన్నయ్య సిద్ధంగా ఉన్నాడు. సంతోషంగా దాన్ని స్వీకరించి సంతృప్తిపడండి. ఇంకా మొండికేశారా ఈ డబ్బు ఉండదు. మీకు కొడుకు కూడా వుండడు. ఆ తర్వాత మీ ఇష్టం" చెప్పాను శాంతంగా. ఆయన కొడుకు ముఖంలోకి చూశాడు. మన్మథరావు ముఖంలో కనిపించిన పట్టుదలను గ్రహించినట్లున్నాడు.

"సరే! చేసేదేముంది కనుక!" అంటూ రాగిణి వాళ్లన్నయ్యవైపు చెయ్యి చాచి డబ్బు అందుకున్నాడు. మా మనసులు తేలికపడ్డాయి.

మన్మథరావు ముఖం కళ్యాణకాంతులతో ప్రకాశిస్తూ వుండటం చూసి సంతృప్తి చెందాను.